

זעקת אם שכולה

נכדו של הקורא ארני נפל בלבנון והוא מבקש להביע את ריגשותיה של בתו, אם הנכד.

לילות ללא שינה. הזמן ניגר לאט-לאט. כמו שעויןחול. גם שעוני מתקתק כך. תיקתק, תיקתק תק. גם שעוני של בני דפק כך, וכן גם ליבני. כן. ליבני דפק וחלד. חלד לדפוק, שם. הרחק בהרי הלכנו.

מבעד לדלת אני רואה את נרדנהשמה ואת צל תמונתו. אולי אכלע עוד כדורשינה? לא! אני רוצה להישאר ערה, ערה עם זיכרונות... אני שומעת קולות עמומים. לא אל מלא רחמים. לא תפילת קדיש. לא! זוהי מנגינת מארשיהאבל של שופר.

למה? למה? למה? שאלתן הניצחית של אימהות שכולות. למה הוצאתם את בנינו להורג? למה שלחתם אותם אל התופת? למה ומדוע קצרתם את עלומיהם? למה הוצאתם את בני להורג, והוא טעם החיים לא טעם? למה קרעתם ממני חצי גופי, חצי נישמת?

יהודה ארני, תל-אביב

הפיתרון ההומאני

של כהנא

הקוראים וייסלר מגלים חיוב בתוכניות-האימים של מנהיג כך.

מאו הבחירות כמעט אין יום שהתיקשורת אינה עוסקת בנושא של כהנא. ודווקא הוא מתעלם מכל ההשמעות וממשיך בהתמדה לארגן, לחזק ולהרחיב את שורותיו, חרף ועל אף כל המלעזיזים משמאל ומימין... בשבוע שעבר החלטנו לסור לאסיפה של כהנא, והתרשמותנו היא שהשר הזה אינו נורא כל-כך כפי שמתארים אותו.

כהנא הרי מבטא, בעל-פה ובקול רם, את ריגשותיהם ורצונם של רוב הציבור בארץ.. וההבדל הינו בכך שכהנא מעו להכריז ולהיאבק על כך בגלוי, וכבר היו דברים מעולם; ואת כהנא הישועה לעמנו. ומה מציע כהנא? הוא מציע חילופי-אולוסין (או, בלשוננו הדוגרית, "גירושם של הערבים"), וכבר היו דברים מעולם; כמו למשל ביוון ובתורכיה. לכאורה זה נשמע גיזעני, ברוטאלי, שכן מדובר בגירוש, אך, בהיחזק שני, זה הרבה יותר הומאני והוגן מכפי שזה נשמע... היגרו הערבים לאחת ממדינות-ערב, המשתרעות על פני 11 מיליון קילומטר מרובעים, ואי יתחילו ליהנות סוף-סוף מריוור נאות, מחינוך גבוה, עבר דה וכו', בקרב אחיהם הערבים. בני אותו המרחב, דוברי אותה השפה, אותה המנטליות, אותה הדת והאמונה.

מלכה וחיים וייסלר, תל-אביב

טירוף מערכות

לא צריך להיות שוביניסט, נץ קיצוני או סתם לאומן, כדי לראות בדגל את סמל המדינה שלך.

קשה לי לרדת לסוף דעתם של אנשי-ציבור וחברי-כנסת שפתחו כחול-שרים סביב נושא הצבת דגל-המדינה בצורת-הכנסת. לדעתך, זה ממש מעיד על טירוף-מערכות. דגל-המדינה הוא לא איזה סמל בזוי, שנאו או מתועב. הוא גם לא פרי דמיון חולני של איזה נץ סופר-שוביניסטי. הרגל הוא אחד מסמלי ריבונותנו, המקובל, כך אני בטוחה, על כולנו, מימין ומשמאל, ניצים ויונים, (ואני, אגב, לא סתם יונה צחורה אלא סופר-סופר-יונה, על כל המשתמע מכך.)

כמורה להיסטוריה ניצלת תמיד את טיולי בעולם גם לביקור בבתי-הנבחרים של המדינות שבהן טיילתי. גם כבדן השוויצית, וגם בווייני גטון, גם כבון וגם כוויינה מקשטים ומעטרים דיגליה-לאום את אולמות-המליאה של בתי הנבחרים, כדבר מובן מאליו.

רק אצלנו זה הפך נושא לוויכוח, וגם יצחק בן-אהרון משמאל וגם מנחם בגין (!) מימין הביעו את דעתם, כי אפשר להמשיך ולהתקיים כלי דגלי-לאום כחול-לבן הוא לא רק הרגל של המנוולים (אם רוצים לקרוא להם כך) אלא גם שלנו, כולנו, שאני בטוחה שאנחנו הרוב, הישי ראלים הטובים.

עלמה בן-טובים, חיפה

(המשך בעמוד 4)

שיעור בכלכלה

נותן אורי אבנרי, במדורו, "הנדון". בעזרת אגדה בת-זמננו - מעשה בשלמה כהן. אזרח מן השורה, החותר לביטחון מוחלט, תוך שהוא מדדיר את משפחתו לשפל המדרגה בהוצאותיו על ביטחון מושלם לם כזה - ממחיש אבנרי את גורם-היסוד למפולת במשק: ההוצאות העצומות שמור ציאה מדינת ישראל לבטחון.

אלה שדיך, ישראל

על שר האוצר יצחק מודעי (בתמונה) אמר השבוע שר בכיר: הוא מונע עלידי דחפים לא ברי-כיבוש. הוא לא מסוגל לקבל החלטות. הוא קוקו! ועל שר אחר סגן ראש הממשלה דויד לוי, אומר בכיר אחר: בסוף תישאר רק התסרוקת של דויד לוי!

דחל המרחלת מדוחת

מה קרה לידידות הגדולה של שתי דוגמניות הצמרת, תמי בן-עמי (בתמונה) ופיניצי מור, שנכנסה להקפאה עמור קה, איך התאושה טלי עומר בין זרועותיו של מקדם-מכירות, שתפש את מקורו של טייס שחזר מן השבי וכי צד בילוי משותף של סוף-שבוע ארוך הופך לחורה בתשובה.

ניצוח רוח

רבים המאמינים כי הניצוחים הפיליפיניים אינם סתם בלוף. גזעון רונן עבר טיפול כזה והשתכנע ביעילותו. זה הכל עניין של רוחניות ואנרגיות הוא מסביר. ליתר דיוק, זה מטריאליציצה של אנרגיה.

המורים הקבועים:

- מכתבים - שלמה בוחבוס
- ואברהם ברדוגו
- זה היה "העולם הזה" שהיה - האופנועים של בגין
- קורא יקר - מי אתה, דודו הלוי?
- בלונים - השר יכול להיות שוטר תנועה
- תשקיף במדינה
- הנדון - מה מעיק על כהן
- על-ידסנה - פרס מתרגם-המכתבים וגרופר סרבן-ההשכלה
- הורי
- יומן אישי - חתולי תל-אביב בעד ציץ
- אנשים - למה אברהם שפירא מהדק את החגורה

כתבת השער הקדמי:

משטר ההתעללות

פול גרינוולד, שהיה עציר, משך 15 חודשים, בבית-מעצר, ניהל יומן על הנועשה מאחורי הכתלים של מוסד זה: "ראיתי מעשי-אכזריות נוראים... מכות הן נורמה קבועה בבית-המעצר, אבל המכות שניתנו לעציר אחד מקריית-גת היו, כנראה, יותר מדי. גרינוולד בטוח שהעציר הוכה למוות, אך רופא בית-המעצר קבע כי העציר מת מהתקף-לב.

כתבת השער האחורי:

המלאנית והחתיך

לאנג'ליקה דווידובה (בתמונה) יש, כנראה, מעלות בלתי-ירגילות ולבטח יש לה פנים של מלאך. סביבה קמה מהומה בראשון-לציון: חייל אחד הוכה בשוט, אחיו נורה בביטנו והחבר-החתיך של אנג'ליקה, דויד כהן, הגיע לבית-המישפט.

הכנסת בעסק

החב' החדש שלמה עמר (יחד) הפך ליועץ כלכלי ומחפש מושב בשבך במועצות-מנהלים; לאהרן הראל (עברדה) יש ציורים יקרים בבית, אבל רק מפני שהוא אחיו של הצייר יאיר גרבוז ומיכאל איתן (חרות) מגדיר את עצמו כתספר. כתבה שניה בסידרה של ברציון ציטריק על הצהרות-ההון של החיכים.

החיים בגיל 50

חיים הנגבי, לשעבר מהפכן ירושלמי ואיש-בוהמה תל-אביבי, וכיום מזכיר סיעה בכנסת, מספר, בראיון עם שרית ישי, על הקל והכבד, ועל המסר שקיבל מאביו וסבו. לילדי חברון: יש ערבים ויהודים טובים, ויש ערבים ויהודים רעים!

המכענח

"אתה ערבי חכם ואני יהודי לא טיפשי!" אמר שימיון חרמון לחוקר-ה-מישטרה מישל חי-דאד (בתמונה). ה-איש שפיענח את תעלומת הרצח של כרמלה בלאס. כיצד מצליח הפקד בן הגליל להצטיין בעבודתו בתל-אביב? אנטומיה של חקירת-רצח, מטפחת הדם הראשונה עד לשערת הכלב היחידה.

- מה הם אומרים - קצין בכיר (מיל), חמיס אבולעפיה, סוזי שיפר, גרשון קרני, יוסף מונדי ויוסי פרוסט
- זה וגם זה - ברוך שעשני אשה
- לילות ישראל - טלי מנקס
- אבא אבן ומתי כספי
- חלון-ראווה - תנו לגבר!
- קולנוע - ווריק דיוויס, גמד עליון
- שידור - אורז כפחה-הזבל
- נמר של נייר - הלשון של העיתונות והקוגל של גולדה
- תשבצות
- הרוסקים - מי מתאים לגדי?
- מיכתבים לרותי חיים פניני
- ונאוה בייטנר
- תמרוצים
- ספורט - המאמן יוסלה מרימוביץ
- השוער יוסי מזרחי
- רחל מרחלת על כל העולם

למען יראו וייראו

יעד מגיני הטריה היהודי ערך בחג' החניכה צעדה פרובוקטיבית דרך מחנה-הפליטים הדיישה. "למען יראו וייראו!" כדי להגן על צועדי מיצעדי-הטריה הזה גוייסו מאות חיילים, אבל המטרה של הפרובוקטורים הישגה: נשפך שם דם.

שיגעון דני

גילי גמליאלי, הספר מכיכרהמדינה בתל-א-ביב, מכחיש את השמור עות כי הוא ברח לניר יורק, בווידי אישי הוא מדבר על גרושתו, על ארבת-חיייו החדשה, השגעתו ה-דני, הווגמנית מלי בריטו (בתי-מזג), על סמים ומסדהכנסה.

דרך גבר באופנה

הגבר הישראלי הפסיק להתרשל בל-בושו ולאופנאים וסוחרי-הבגדים נפתח שוק חדש. אופנת '85 לגבר: בלייזרים בסגנון איטלקי, חולצות עם צווארון סי-ני, סוודרים סריגת-יד.

הנמר חוזר

על תרגומים מנורווגית, על מילון מוסרי מוסכם למלחמות ועל קריקטורות הי-עולות לזעזע רבים, בהר-פעת הבכורה המחודשת של מדור הספרים נמר של נייר, בעריכתו של עידו בסוק.

35